Četvrtak, 13.02.2014.g.

Jučer sam se probudio sa prekrasnom melodijom u mojem srcu i duši, i

prekrasnim riječima u mojim mislima.

Riječi te prekrasne pjesme još "motam" i nisam ih zapamtio kako točno

idu jer je i pjesma malo teška za pjevanje.

No, refren, refren je tako prekrasan. I riječi tog refrena su mi "zujale"

kroz misli.

TU SAM DA TE SLAVIM, DA TI SE POKLONIM.

TU SAM DA TI PRIZNAM: TI SI BOG

SAMO TI SI VRIJEDAN, SAMO TI SI SLAVAN.

PREDIVAN SI U ŽIVOTU MOM.

Nisam ni te riječi točno znao. ALI JE MELODIJA SAMO TEKLA

MOJOM DUŠOM, MOJIM SRCEM, MOJIM MISLIMA, MOJIM TIJELOM.

TU SAM DA TE SLAVIM, DA TI SE POKLONIM.

TU SAM DA TI PRIZNAM: TI SI BOG

SAMO TI SI VRIJEDAN, SAMO TI SI SLAVAN.

PREDIVAN SI U ŽIVOTU MOM.

I krenuo sam na posao a MELODIJA TEČE I TEČE. I RIJEČI DOLAZE

SAME OD SEBE.

Sjednem u kafić na kavu a MELODIJA I DALJE TEČE I TEČE. I VEĆ

SAM SI NEKAKO POSLOŽIO I RIJEČI.

I POČEO SAM PJEVATI POLUGLASNO.

I TIJELO MI SE NJIHALO U RITMU PJESME.

TU SAM DA TE SLAVIM, DA TI SE POKLONIM.

TU SAM DA TI PRIZNAM: TI SI BOG

SAMO TI SI VRIJEDAN, SAMO TI SI SLAVAN.

PREDIVAN SI U ŽIVOTU MOM.

POLAKO, TIHO … PA BRŽE, GLASNIJE, KAKO SAM JEDNOM ČUO

NA DUHOVNOJ OBNOVI KOD DRAGOG NAM POKOJNIKA PATERA

ZVJEZDANA LINIĆA.

I nije me bilo briga da li će me netko čuti. Pa svi nešto pjevaju. Pa mogu i

ja pjevati pjesmu koja me tako čini radosnim, KOJOM MI GOSPODIN

"PUNI" SRCE I DUŠU.

I DOK SAM PJEVAO, SVE VIŠE SAM RAZMIŠLJAO O SVAKOJ

ISPJEVANOJ RIJEČI.

I 'lupilo" me ono: **PREDIVAN SI U ŽIVOTU**

MOM…

PREDIVAN SI U ŽIVOTU MOM …

O LJUBLJENI MOJ ISUSE, KAKO JE PREKRASNA TA SPOZNAJA.

DA SI TI U ŽIVOTU MOM.

TU, SADA, UVIJEK.

I pomislim tada kako mi ljudi, vjernici, često to zaboravimo, ili uopće

toga nismo svjesni.

KOLIKO JE PREKRASNO TO ŠTO JESMO,

TAKVI KAKVI JESMO, TU GDJE JESMO!

AKO SPOZNAMO DA JE TO SVE GOSPODINOV DAR, DA JE ON

TO TAKO HTIO, DA JE ON S NAMA U SVAKOM TRENUTKU

NAŠEG ŽIVOTA.

I DA ĆE SVE, KAKO GOD IZGLEDALO TEŠKO, ISPASTI DOBRO.

I DA ĆE NAS ON UVIJEK "NOSITI" TAMO GDJE ĆEMO MI

PADATI.

I kao da mi je Gospodin to htio još jasnije "pokazati", najednom mi

pogled "padne" na jedan auto koji se upravo zaustavio pred kafićom.

Vani pada kiša i susnježica. Nekoliko centimetara bljuzge je dolje na cesti.

A iz auta izađe jedan čovjek. Tridesetak godina. I viđao sam ga po našem

gradu, ali ne znam gdje živi i kako se zove.

Invalid, vjerojatno od rođenja. Noge su mu onako skupljene na X i ne

može raditi duge korake. Ne može ih ni pošteno dići nego ih vuče po

podu. Ruke su mu nekako odvojene od tijela, drži ih poluvisoko i tako si

pomaže u tom svojem teško hodu.

Krenuo je prema kafiću, vuče noge po toj bljuzgi, radeći male i kratke

korake.

Ali lice mu veselo, oči radosne. Ušao je u kafić i i otišao na njegov drugi

kraj. Valjda se s nekim trebao naći.

I odmah mi dalje pogled "padne" na jednu stariju ženu koja je hodala

cestom. Trebala je prijeći cestu i sići s rubnika. Bila je to malo pojača

žena, teško je hodala. I to silaženje s rubnika joj je predstavljalo problem.

No, na njoj se nije vidjelo da joj je sve to teško, nego je sve učinila onako

kako je mogla. Polako, s povećanim naporom.

I TADA MI DOĐU MISLI KAKO SAM JA

PREMALO ZAHVALAN SVOJEM

LJUBLJENOM GOSPODINU NA SVEMU

ŠTO MI JE DAO I UČINIO U MOJEM

ŽIVOTU.

ZA TO ŠTO ME DAVNO OSMISLIO I

STVORIO.

ZA TO ŠTO MI JE DAO TOLIKO DAROVA.

ŠTO SAM ZDRAV, ŠTO IMA SUPRUGU,

DJECU, OBITELJ.

ŠTO UVIJEK IMAM SVE POTREBNO ZA

ŽIVOT KOLIKO MI JE POTREBNO.

ŠTO ME NOSIO KADA SAM PADAO.

ŠTO MI JE UDIJELIO OBRAĆENJE I

PREKRASNE SPOZNAJE O VJERI U

DUHOVNOSTI.

ŠTO MI JE DAO ČVRSTU I POSTOJANU

VJERU.

ŠTO MI DAJE DA LJUBIM, DA

OPRAŠTAM, DA PADAM I DA SE DIŽEM.

A ja bih na sve to samo trebao samo malo biti zahvalan.

I stalno pjevati:

TU SAM DA TE SLAVIM ... ZA TO ŠTO SI ME STVORIO,

MOJ BOŽE...

DA TI SE POKLONIM ... ŠTO LJUBIŠ MENE GRJEŠNIKA,

MOJ BOŽE ...

TU SAM DA TI PRIZNAM ... TEBI JEDINOM KOJI ME

UVIJEK ČUJEŠ ...

TI SI BOG ... DA, LJUBLJENI MOJ BOŽE, TI SVE.

SAMO TI SI VRIJEDAN ... ZA VJERU KOJU SI MI DAO ...

SAMO TI SI SLAVAN ... O BOŽE, ČVRSTO VJERUJEM U

TVOJE KRALJEVSTVO ...

PREDIVAN SI U ŽIVOTU MOM ... TU SI, OSJEĆAM TE MOJ

BOŽE ...

DA, MOJ LJUBLJENI GOSPODINE ISUSE, PREDIVAN SI U ŽIVOTU

MOM!

KAKO LI SAMO ISPUNJAVA OVA SPOZNAJA!

GOSPODIN ISUS JE TU, U MOM ŽIVOTU.

A ja i dalje pjevušim:

TU SAM DA TE SLAVIM, DA TI SE POKLONIM.

TU SAM DA TI PRIZNAM: TI SI BOG

SAMO TI SI VRIJEDAN, SAMO TI SI SLAVAN.

PREDIVAN SI U ŽIVOTU MOM.

SVET I PRESVET, ČAŠĆEN, HVALJEN I

SLAVLJEN U VIJEK VJEKOVA.